

ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ

Агеєва Г.М., Національний авіаційний університет, м.Київ

Підвищення енергоефективності та впровадження енергоресурсозберігаючих технологій є стратегічним завданням усіх національних економік. Для економіки України, яка базується на великому обсязі імпорту енергоносіїв, проблема їх ефективного використання та збереження є дуже актуальною і вимагає подальшого вдосконалення в світі положень державної політики в цьому питанні.

На житловий фонд в цілому припадає значна частка загального обсягу споживання енергії народним господарством, зниження якої дозволить зекономити енергоресурси та скоротити викиди CO₂ в атмосферу. Тому саме теплотехнічна санація будівель є ефективним способом досягнення сталого стану будинків та охорони клімату і довкілля.

Особливо це стосується витрат та втрат енергоресурсів у житловій сфері, де ефективність їх використання особливо низька. Ускладнює ситуацію наявність постійно зростаючих втрат енергоресурсів у житловому секторі та комунальних мережах внаслідок погіршення їх технічного стану, повного зносу та аварійності. Обсяги втрат енергоресурсів із цих причин сягають 40% загальних обсягів спожитих енергоносіїв.

Наявний житловий фонд України складається з будинків різних періодів будівництва, але 80% з них представлено великопанельними житловими будинками перших масових серій. Вони мають суттєві недоліки в архітектурному і конструктивному відношеннях, не відповідають сучасним вимогам щодо теплового опору та звукоізоляції огорожувальних конструкцій [1].

Упродовж останніх десятиріч створюється та постійно оновлюється нормативна база з енергозбереження у будівництві, реалізується низка інвестиційних проєктів з термомодернізації житлового фонду (м.Київ, Ужгород та інш.), узагальнюються та доводяться до практичних рекомендацій результати наукового супроводу реконструкції великопанельних житлових будинків перших масових серій [1-4]. Технічні рішення оцінюються розрахунковими економічними показниками - усередненими значеннями для кожного підкласу систем термомодернізації [4], що значно спрощує процес відбору та прийняття остаточного рішення щодо доцільності впровадження заходів з підвищення енергоефективності подальшої експлуатації будинків.

Висновки

Реалізація комплексу заходів з енергозбереження під час реконструкції дозволить не тільки поліпшити умови проживання, підвищити комфорт житлових приміщень, але й скоротити енерговитрати у процесі експлуатації реконструйованих житлових будинків перших масових серій до 40%. Цей показник свідчить про інвестиційну привабливість заходів для приватних інвесторів та фінансових структур, а також характеризує занедбаний стан застарілого житлового фонду та неефективність його експлуатації.

Список літератури

1. **Енергозбереження у житловому фонді: проблеми, практика, перспективи:** довідник/ Держ. наук.-дослідн. та проєктно-вишукув. ін.-т «НДІпроєктреконструкція», Deutsche Energie-Agentur GmbH (dena), Instituts Wohnen und Umwelt GmbH (IWU) – К., 2006. – 144 с.
2. **Рекомендації з вибору прогресивних архітектурно-технічних рішень для реконструкції житлових будинків різних конструктивних систем.** – К.: Нора-прінт, 2001. – 262 с.
3. **Рекомендації з модернізації інженерного обладнання житлових будинків перших масових серій.** - Київ, Український центр Духовної культури, 2002. – 80 с.
4. **Принципові технічні рішення термомодернізації фасадів житлових будинків 1960-1995 рр. забудови/ Держ. підпр. «Держ. наук.-дослідн. ін.-т будів. констр.».** - К.: НДІБК, 2012. – 48 с.